

etablere større skovstykker med flere, mindre vederlagsarealer. Udover de skovbrugsmæssige fordele ved at etablere en puljeordning kan det tænkes, at ordningen kan være en lettelse for de ejere, der tilpligtes at udlægge vederlagsarealer, og som måske ikke selv råder over passende jord hertil.

I visse tilfælde vil det ikke være praktisk at udnytte muligheden for en puljeordning. I så fald kan fritliggende vederlagsarealer, der er mindre end 10 ha, accepteres under forudsætning af, at de tilplantes med overvejende løvskov.

Reglen forhindrer ikke, at der også kan stilles andre vilkår for tilladelser efter § 9 og § 12.

Til kapitel 3 om god skovdrift

I dette kapitel præciseres rammerne for god skovdrift. Det er væsentligt, at god skovdrift reflekterer såvel de lokale forhold som den skovbrugsfaglige viden og kunnen, der til enhver tid gør sig gældende i landets skovbrugserhverv. Dansk skovbrug er på flere områder langt fremme, også på internationalt plan, og det er vigtigt, at skovloven medvirker til at fastholde denne position.

Det er centralt for skovdyrkningen, at der knyttes nær forbindelse mellem de skovbrugsfaglige forsknings- og udviklingsinstitutioner og det praktiske arbejde i skovene.

Skovbrugsforskningen er koncentreret om en række institutioner.

For det første forskes der i skovbrugets primære produktion, dvs. trævæksten i skovene og de andre goder, herunder de miljømæssige forbedringer bredt betragtet, der kommer deraf. De centrale institutioner på dette område er Skovbrugsinstituttet ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole under Undervisningsministeriet samt Statens Forstlige Forsøgsvæsen under Landbrugsministeriet. På det skovbrugsgenetiske område er Landbohøjskolens Arboret en central institution.

For det andet sker der et udviklingsarbejde omkring den sekundære produktion, dvs. udnyttelsen af træprodukterne fra skovene. Her deltager Skovbrugsinstituttet, Skovteknisk Institut (ATV) og Skovskolen under Landbrugsministeriet.

For det tredje arbejdes der med forbedring af den tertiære produktion i skovbruget, dvs. træprodukternes videreforarbejdning. Udover Skovbrugsinstituttet og Skovskolen er de to teknologiske institutter aktive på dette område.

På alle tre niveauer af skovbrugsmæssig forskning gennemføres tillige aktiviteter med henblik på samarbejde med udviklingslandene. Den nationale

skovbrugsforskning og -udvikling har således også et perspektiv udover landets grænser.

Det er et væsentligt sigte med lovforslaget, at denne aktivitet, der er fordelt på forskellige institutioner, fastholder og udbygger forbindelsen til skovdyrkningen i offentlige og private skove.

Det gøres på flere måder, bl.a. ved at understrege, at Skov- og Naturstyrelsen har en opgave som igangsætter for det samlede skovbrugserhverv i forbindelse med udviklings- og forsøgsvirksomhed, og ved at styrelsen desuden har en opgave med formidling af oplysninger om skovbrugsforhold. Endvidere bør styrelsen fortsat medvirke til, at de øvrige formidlende institutioner i skovbruget kan styrke deres mulighed for at opfylde deres opgaver. Der tænkes bl.a. på Skovskolens og Skovteknisk Instituts udadvendte kursus- og undervisningsvirksomhed samt på skovdyrkerforeningernes, Dansk Skovforenings og Hedeselskabets aktiviteter.

Til § 14

Reglerne i forslaget til § 14 er de elementære skovdyrkningsbestemmelser. De er ikke, som det kendes fra enkelte andre lande, særligt detaljerede. De angiver visse overordnede principper for god skovdrift. Af denne grund er en overtræelse af bestemmelserne ikke direkte strafsanktioneret, jf. § 44. Tilsideættelse af reglerne om god skovdrift kan medføre påbud i henhold til § 32. Overtrædes påbuddet, kan der ved dom pålægges bøder, hugstbegrænsninger eller overtagelse af driften.

Ad Stk. 1

Bestemmelsen er ny. Som udgangspunkt gælder den kun i fredskov, jf. § 3. Om anvendelsen i ikke-fredskov, se dog § 23.

Ad nr. 1. Der skal ske tilplantning, hvis selvfornyelse ikke anvendes.

Grundlæggende for bestemmelsen er, at plante-materialet, der benyttes til frembringelse af ny bevoksning, en »kultur«, i det mindste skal være et godt alternativ til selvfornyelse.

Ved tilplantning fordeles unge træer jævnt over arealet sådan, at der kan udvikles højstammet skov. Der skal plantes, hvis selvfornyelse ikke fremkommer eller ikke er af tilstrækkelig god kvalitet.

Når en bevoksning forynges, skal det vurderes, om den eksisterende bevoksning er af en sådan art og beskaffenhed, at selvfornyelse er en forstlig